

Til § 12.

I § 12 er Bankernes Adgang til at eje Aktier m. v. foreslaaet væsentlig indskrænket, idet Bankernes hidtidige ubegrænsede Ret til for egen Regning at handle med og besidde Aktier synes uheldig. Det foreslaas endvidere fremtidigt at forbyde Bankerne Køb af egne Aktier og som Hovedregel kun at tillade Belaaning indenfor en Grænse af 5 pCt. af den indbetalte Del af Aktiekapitalen, medens Grænsen i Øjeblikket saavel for Køb som for Belaaning er 10 pCt. Den foreslaaede Adgang for Bankspektøren til at tillade højere Belaaning er tænkt anvendt i Tilfælde, hvor en tidligere god Sikkerhed er blevet mindre værd, og anden supplerende Sikkerhed end Bankens egne Aktier ikke kan ydes.

Ved Udgangen af Aaret 1923 var de private Bankers Aktiebesiddelse ialt bogført til en Værdi af 168,7 Mill. Kr. eller 30,8 pCt. af den samlede Egenkapital.

Egne Aktier var erhvervet og belaant til et Paalydende af 9,7 Mill. Kr. eller 2,5 pCt. af den samlede Aktiekapital.

Den i Rigsdagssamlingen 1923—24 for Bank-Aktieselskaber foreslaaede Begrænsning af de enkelte Engagements Størrelse har man — tiltrods for den fra Bankside ytrede Betænelighed — ment at maatte skærpe noget, dels under Hensyn til Bankernes Sikkerhed, dels til det almindelige Erhvervslivs Interesse i at enkelte store Foretagender ikke lægger Beslag paa al den i Bankerne opsamlede Kapital. Banker, der har Enkeltengagementer, som overskrider den efter Lovforslaget tilladte Størrelse, vil være henvist til at dele vedkommende Risiko med en anden Bank for at bevare den paagældende Kunde. Ved Beregningen af Engagementsernes Størrelse foreslaas det at bortse fra Laan, der er sikret ved tilsvarende Indskud i Banken, og almindelige Remboursforretninger, medens den tidligere foreslaaede Undtagelse for 1. Prioriteter i fast Ejendom indenfor Halvdelen af Ejendoms skyldværdien, under Hensyn til at saadan Pengeanbringelse næppe kan siges at være almindelig Bankforretning, ikke er opretholdt.

De Aktiebeløb, en Bank ifølge det tidligere Forslag maatte ligge inde med i et enkelt Foretagende, har man ment at burde foreslaa nedsat; i Tilfælde af Rekonstruktion af Foretagender, eller hvor andre særlige Forhold maatte foreligge, vil Bankspektøren kunne tillade Overskridelser.

Overskridelser af den for Bankernes

Besiddelse af fast Ejendom foreslaaede Grænse, der er forhøjet fra 15 pCt. til 20 pCt. af Egenkapitalen, skal efter Forslaget godkendes af Bankspektøren, der herved vil have Lejlighed til at bedømme, hvorvidt det efter vedkommende Banks hele Forhold vil være rigtigt midlertidig at tillade Overskridelser af Grænsen, hvilket navnlig vil kunne tænkes i Tilfælde, hvor Banken har maattet overtage faste Ejendomme til Fyldestgørelse af Krav.

Ved Udgangen af Aaret 1923 laa 45 Banker inde med faste Ejendomme til en større bogført Værdi end 20 pCt. af Egenkapitalen. Gennemsnitlig havde de private Banker i egne Ejendomme anbragt 15,5 pCt. (eller, dersom de Banker, der ikke ejer fast Ejendom, udskydes, 16,2 pCt.) af Egenkapitalen.

Til § 13.

Med Henblik paa de gensidige Bankselskabers Inddragning under Bankloven er det Tanken eventuelt at foreskrive en mindre kompliceret Regnskabsform for disse Selskaber end for Bankaktieselskaber. Samtidig vil det ved Bekendtgørelse Nr. 419 af 21. September 1921 opstillede Regnskabsskema m. v. blive underkastet en Revision med Henblik paa at klarlægge, hvor stor en Del af en Banks Aktiver, der er pantsat som Sikkerhed for Laan, Banken har optaget.

De private Bankers Reservefonds androg ved Udgangen af Aaret 1923 ialt 124,2 Mill. Kr. eller 30,7 pCt. af den samlede Aktiekapital.

Da det ikke i Almindelighed synes naturligt eller ganske forsvarligt, at Banker kan opføre deres faste Ejendomme til større Beløb, end de er vurderet til ved Ejendoms skyldvurderingen, eller opskrive deres Værdi udover Anskaffelsesprisen med Tillæg af Omkostninger ved *Forbedringer* (altsaa ikke blotte Vedligeholdelsesudgifter), er det foreslaaet at gøre saadanne Transaktioner afhængige af en nærmere Prøvelse fra Bankspektørens Side af deres fulde Forsvarlighed.

Endelig foreslaas det i § 13, at Bankspektøren, forinden en Bank forelægger sit Aarsregnskab for Generalforsamlingen og forinden Udbyttedeclarationen, skal indsende Regnskabet og have den paatænkte Udbyttefordeling godkendt af Bankspektøren.

Til § 14.

De i Rigsdagssamlingen 1923—24 foreslaaede Revisionsbestemmelser er i det